

Akademický rok 2021/2022

Bakalářská práce – posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta: Bc. Lucie Lienerová

Název práce: Tíseň

Slovní hodnocení:

Bc. Lucie Lienerová se po celou dobu studia a i během bakalářské práce vyznačovala vysokou mírou schopnosti samostatné práce, zahrnující vyhledávání jí blízkých témat a jejich redukování na obecnější fenomény, vytváření množství skic i pátrání po umělcích věnujících se podobným obsahům a formám.

O své cestě, motivacích, důvodech a tvorbě hovoří autorka velmi dobře ve svém textu, a nebudu se této části tedy věnovat. Vytáhnu a zopakuji z něj krátkou pasáž a vysvětlím proč: „Slovy těžce vyjádřitelné propojení s koněm, se kterým se nemůžeme verbálně ani gesty příliš zdařile domlouvat, a přesto se může podařit, že je kůň schopen provést přesně to co chceme, dokonce dříve, než to po něm chceme. Je tedy možné si i přes komunikační bariéru navzájem porozumět. Tomuto vzájemnému porozumění předchází čas, který s koněm trávíme jinak než tím, že se necháváme svést na jeho hřbetě.“. Autorka mluví o propojení, protože jinak nelze s koněm úspěšně komunikovat. Pro tento typ komunikace povely a manipulace nedávají smysl, mohli bychom snad zvíře ovládat ale nedostavilo by se to nejpodstatnější, propojení, splynutí v jedno tělo a s tím spojená radost a intenzivní pocit štěstí. Podle Viléma Flussera všechny jeho kategorie štěstí, láska a sex, společné prožívání, zážitek z umění, mají orgastický charakter. Na příkladu vztahu s koněm, jak jej skvěle autorka popisuje, bychom se mohli poučit. Ano, s koněm to v zásadě jinak nejde, protože komunikační bariéra je vysoká, v komunikaci s blízkými lidmi, mezi partnery či rodiči a dětmi nás může uspokojit verbální a gestická komunikace a často se dále nesnažíme skutečně propojit ale pouze dohodnout. S malováním obrazů to může být podobné, máme motivaci, záměr, důvody, touhy, a je dobře, že je máme, ale samotní autoři ví, zda došlo či nedošlo k propojení, zda u samotné práce i obrazů něco nedrhne. Pro citlivé či zkušené vnímatele je to také jeden z aspektů umělcova díla. Lucie našla svůj způsob, jak se s tísní vypořádat a snad by to mohlo platit i pro nás ostatní. Tíseň byla na začátku, ale obrazy jsou o propojení a splynutí.

Její obrazové série má dvě části „Za oknem“ a „Bylo nebylo, za oknem“. Přestože se v první silně stylizované sérii, zvláště u obrazu „Za oknem 1“, může dotýkat snad až příliš čitelnému vyvolávání nostalgického vyznění, oceňuji tuto část její práce výše. Zpřítomnění niterného vztahu, onoho propojení, je zde docíleno velmi přesvědčivě. Druhá část je zajímavá ve výřezech, zvláště v postavení nohou koně

a člověka, kde pak vyniknou i malířské detaily. Myslím, že to i autorka tuší, protože v dokumentaci své práce takové výřezy z obrazu prezentuje. Oceňuji, že si Lucie našla příklady jiných autorů, s kterými má její práce něco podstatného společné, především pak hledá jisté spirituální ale i formální aspekty. Za mě jsou to jistě jí zmiňovaná díla Jana Zrzavého či Anny Hulačové, Sabiny Knetlové a především Markéty Filipové.

Jsem velmi skeptický k volbě místa pro prezentaci tohoto typu obrazů, a přiřadit jim dodatečně užitnou funkci. I když záměru rozumím, obávám se, že v tomto případě je přání otcem myšlenky a že tento záměr nebude prospívat obrazům a je to jen málo účinná metoda pro vytvoření specifického prostředí.

Přes uvedenou pochybnost si velmi oceňuji zvolené téma a vytvoření těchto emotivně působících obrazů, což je v současném umění poměrně ojedinělý přístup.

Závěrečné hodnocení: Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace: A

Posudek vypracoval: prof. MgA. Petr Kvíčala

Datum: 4. 6. 2022